

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 8T/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2721010303
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Blaško
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2022:2721010303.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Ladislavom Blaškom, v trestnej veci proti obžalovanému I. X., nar. XX.XX.XXXX v G., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Skalici dňa 24. októbra 2022, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

I. X. R. B. X. R. B. W. Á. Č. J. Y. , nar. XX.XX.XXXX v G.i, trvale bytom M. XX, na slobode,

sa uznáva za vinného, že

od presne nezistenej doby asi od roku 2000 v G., na ul. F. Č.. X v 2 izbovom byte a následne od roku 2004 v rodinnom dome na adrese M. Č.. XX, najneskôr do dňa 11.11.2019, spôsobil fyzické a psychické utrpenie:

1.) svojej manželke I. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. Č.. XX, a to tak, že najmä pod vplyvom alkoholu jej vulgárne nadával, že je flandra, kurva, piča kričal napr. že sa nedožije rána, že ju zabije, búchal so všetkými vecami, správal sa agresívne, čo v nej vyvolávalo strach a stres, pričom ju viackrát, opakovane v nepravidelných intervaloch bezdôvodne fyzicky napádal, škrtil ju, najmä jej dával facky a údery do chrbta, ako napríklad :

- v presne nezistený deň uvedeného obdobia, keď sa I. X. nachádzala v obývačke rodinného domu na adrese M. Č.. XX, k nej pristúpil a bezdôvodne jej vykrútil ruku,

- v presne nezistený deň uvedeného obdobia, keď sa I. X. nachádzala v kuchyni rodinného domu na adrese M. Č.. XX, k nej pristúpil a bezdôvodne ju rukou udrel do oblasti hlavy, tváre a brucha, s tým, že I. X. mala podozrenie, že má zlomené rebrá, o čom nikomu nepovedala,

- v presne nezistený deň v roku 2018 ju na dvore rodinného domu v obci M. Č.. XX bezdôvodne fyzicky napadol a to takým spôsobom, že ju udrel do oblasti hlavy, na základe tohto úderu spadla na zem, kde ju chcel kopnúť, čomu zabránili deti I. X. J. X., J. X. a K. X., ktoré incident videli, následne sa I. X. postavila zo zeme a potom, ako chytila motyku, I. X. s fyzickým napádaním skončil,

- v presne nezistený deň mesiaca apríl v roku 2019, keď sa nachádzala na záhrade rodinného domu na adrese M. Č.. XX, tak jej povedal, aby išla z domu preč, lebo keď sa vráti z krčmy, tak ju zabije, pričom toto konanie vnímala dlhodobo ako agresívne, násilné, urážlivé, dehonestujúce ju ako ženu a partnerku a zároveň ako ťažké príkorie,

2.) svojej dcére J. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Č.. XX a to tak, že najmä pod vplyvom alkoholu sa správal agresívne, vyhrážal sa celej rodine fyzickým násilím a to bitkou, ponižoval ju a urážal tak, že jej vulgárne nadával, že je flandra, kurva, piča prijebaná, že je neschopná, že je k ničomu, bude iba robiť, že ju doláme, čo u nej vyvolávalo stres a strach, opakovane ju fyzicky napádal a to tak, že jej dal facku na tvár, alebo ju udrel tým, čo mal po ruke napr. palicou, keď spadla na zem, kopol do nej, ako napríklad:

- v presne nezistený deň uvedeného obdobia v rodinnom dome na adrese M. Č.. XX, keď bola sama s otcom doma, v kuchyni rodinného domu, kde umývala riad, pristúpil k nej I. X., ktorý jej priložil nôž k hrdlu, keď menovaná zacítila, že otec jej pritlačil nôž ku krku, rukou sa mu snažila odtlačiť ruku, v ktorej držal nôž, čo sa jej podarilo a utiekla z domu na záhradu, pričom uvedené sa opakovalo asi 3 krát,
- v presne nezistený deň uvedeného obdobia, keď sa I. X. vrátil domov na adresu M. Č.. XX, pristúpil k J. X. a rukou zovretou v päšť ju niekoľko krát udrel do oblasti hlavy, kde na základe týchto úderov spadla na zem, na zemi ju niekoľko krát kopal nohou do oblasti celého tela,
- v presne nezistený deň uvedeného obdobia, v rodinnom dome na adrese M. Č.. XX jej I. X. začal vulgárne nadávať, že je „piča“, že „jej do piče strčí rozžhavený kutáč“, následne sa jej vyhrážal, že ju zabije, následkom tohto jeho správania menovaná začala užívať antidepresíva a lieky na spanie, pričom toto konanie vnímala ako agresívne, útočné, vulgárne, dehonestujúce a devalvujúce ju ako dcéru a zároveň ako ťažké príkorie,
3.) svojmu synovi B. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. Č.. XX, a to tak, že v uvedenom období v G. na ul. F. Č.. X v 2 izbovom byte a následne až do jeho odsťahovania sa z rodinného domu v presne nezistenú dobu roku 2014 na adrese M. Č.. XX, najmä pod vplyvom alkoholu sa správal voči celej rodine agresívne, vyhrážal sa celej rodine fyzickým násilím, bezdôvodne ho opakovane fyzicky napádal a to fackami, päšťami do tváre, následkom čoho mu tiekla krv z nosa, točila sa mu hlava a vulgárne mu nadával napr. že je „zmetek“, správal sa agresívne, čo v ňom vyvolávalo stres a strach, pričom toto konanie vnímal dlhodobo ako agresívne, útočné, vulgárne, závažné psychické a fyzické násilie a zároveň ako ťažké príkorie,
t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán rôzneho druhu, pohŕdavým zaobchádzaním, ponižovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á

podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí,
- 1 ks nôž s čiernou plastovou rukoväťou oblepenou žltou gumovou páskou s dĺžkou čepele 24 cm s označením STAINLESS STEEL,
- 1 ks nôž s čiernou plastovou rukoväťou s dĺžkou čepele 20 cm bez označenia.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát - Slovenská republika.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a treste prepadnutia vecí 1 ks nôž s čiernou plastovou rukoväťou oblepenou žltou gumovou páskou s dĺžkou čepele 24 cm s označením STAINLESS STEEL a 1 ks nôž s čiernou plastovou rukoväťou s dĺžkou čepele 20 cm bez označenia, uložený mu v trestnom rozkaze Okresného súdu Skalica č.k. 6T/16/2020-202 zo dňa 23.03.2020, právoplatný 23.03.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica podal dňa 31.08.2021 Okresnému súdu Skalica obžalobu na obžalovaného I. X.Č. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, ktorého skutku sa dopustil tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného I. X., prehratím obrazovo zvukového záznamu na DVD nosiči výpovede svedkov poškodených I. X., B. X., J. X., prehratím obrazovo zvukového záznamu na DVD nosiči výpovede svedkyne K. X., prečítaním svedeckých výpovedí svedkov J. X., C. Q., Z. Š., Y. H., N. Q.Š., Z. T., J. X., I. T., I. T., C. F. C. Č.. XX/XXXX D. F. C.. S. G., X., prečítaním znaleckého posudku č. 16/2021 vypracovaného Ústavom pre znaleckú činnosť v psychológii a psychiatrii, spol. s.r.o., prečítaním odborných vyjadrení vypracovaných I.. C. Z., C.. S. N. a I.. Z. Q. ako aj prečítaním listinných dôkazov v spise, odpisom z registra trestov, správami o povesti obžalovaného a zistil skutkový stav tak, ako je opísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný I. X. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, pričom v celom rozsahu poprel spáchanie skutku kladeného mu za vinu. Poprel, že by sa niekedy dotkol manželky, dcéry J. alebo syna B., nikdy nikoho nenapadol ani neuderil. Všetko si na neho navymýšľali. Motiváciu prečo na neho vypovedajú vidí v tom, že si mysleli, že umrie v nemocnici. S manželkou si vymenili názory, ale nehádali sa. Uviedol, že je pravdou, že si vypil, ale keď si vypil tak si ľahol a spal. Pil asi raz za mesiac alebo raz za dva mesiace. Nekričal na manželku, ani ju nikdy fyzicky nenapadol ani jej vulgárne nikdy nenadával. Nikdy sa manželke nevyhrážal zabitím. Keď je nahnevaný prejavuje sa to tým spôsobom, že nerobí nič ide si vyvetrať hlavu. Dcéru J. nikdy nenapadol, nie je pravda, že by jej priložil nôž ku krku, ani jej vulgárne nenadával a ani sa jej nevyhrážal zabitím. Nie je pravdou, že by manželka a dcéry utekali k dcére J.. So synom B. mal normálny vzťah, chodil von s feťákmi a kradol. Nikdy nenapadol syna B., iba raz mu dal po hube v škole, pretože chodil poza školu, to bolo prvý a poslednýkrát. B. sa nikdy nevyhrážal ani mu nenadával, iba raz mu povedal, že či je sprostý keď chodí poza školu. S dcérou J., so synom B. ani s bývalou manželkou nekomunikuje. B. je na neho asi nahnevaný, že mu vynadal do feťákov. Dodal, že všetko si na neho vymysleli, žena sa ho chcela zbaviť a nahuckala deti proti nemu.

Svedkyňa poškodená I. X. v prípravnom konaní vypovedala, že spolužitie s obžalovaným sa od roku asi 2000 zhoršovalo, pretože začal vo väčšom množstve požívať alkohol, pričom pod jeho vplyvom začal búchať s hrncami, taniermi, nadával sťažoval si, nič nebolo dobré, napr. nebolo navarené, bolo zle navarené, nebolo upratané, kričal. Prvý vážnejší konflikt bol v G. v roku asi 2001 obžalovanému niečo povedala on ju v kuchyni chytil pod krk a pritlačil ju o stenu a dusil ju. Prestal až potom čo mu rozbila o hlavu porcelánovú misku. Následne ju pustil a išiel spať. Prítomní boli iba oni dvaja. Keď prišiel domov a začal búchať, nereagovala na neho, pretože ak by mu niečo povedala bol by agresívnejší. Nerada sa hádala, pretože jej bolo potom zle. V G. býval pod vplyvom alkoholu aj každý deň, avšak nie vždy bol agresívny. K deťom mal obžalovaný spočiatku dobrý vzťah, ale postupne sa to zhoršovalo. Uviedla konkrétnu situáciu keď mala J. 16 rokov bolo to v M. a chcela ísť von s dievčatami, obžalovaný jej povedal, že nejde a dal jej z ničoho nič facku. J. skôr ubližoval psychicky. Deti videli, že obžalovaný chodí domov pod vplyvom alkoholu ako ju obžalovaný napadol, sotil, keď kričala tak všetci si prišli ju zastať. Obžalovaný nadával aj J.. J. N.ej prišla na pomoc keď jej nadával alebo robil jej zle. K B. sa najprv správal pekne, chodili spolu na ryby, ale keď bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu tak nakoniec na ryby nešli aj keď boli od rána nachystaní. Bola svedkom keď B. dal facku keď niečo počul na neho. Keď dal aj J. facku, B. mu chytil ruky, aby ju nebil, obžalovaný ho však začal škrtiť až začal modrať tak všetci obžalovaného začali búchať aby prestal. Obžalovaný bil B. keď bol menší za zlé známky. Niekedy videla ako B. tečie krv z úst, keď sa ho spýtala povedal, že dostal. Málokedy si sťažoval a keď bol starší už vôbec nič nepovedal vedel, že mu to nepomôže. Pri jednom incidente videla ako B. vybehol von z domu a obžalovaný za ním utekal so sekerou. J. bola miláčik obžalovaného jej neubližoval fyzicky. K. tiež mal rád nie až tak ako J.. J. nebil, ale občas jej nadával. Najhoršie sa správal k nej a potom k J. a B.. Po psychickej stránke konanie obžalovaného jej nerobilo dobre cítila napätie, žalúdok ju začal bolieť. Každý deň bola v napätí nevedela čo bude, či príde obžalovaný pod vplyvom alkoholu, či pôjdu von alebo k známym aby sa mu vyhli. Stres uvoľňovala v záhrade. Stres z nej opadol až po rozvode. Pod vplyvom alkoholu ju kopol nadával jej vulgárne flandra, kurva, piča atď..., že keď sa vráti a bude tam,

že sa nedožije rána. Keď počula, že prichádza ako buchol s bránou a dverami vedela ako má vypité a utekala preč z domu, do záhrady, po dedine, k svokre. Niekedy aj 3x do týždňa utekali z domu. Incidenty nikto iný nevidel, ani o tom nikomu nehovorila. Stalo sa, že bola vonku na dvore, obžalovaný došiel za ňou sotil ju, spadla na zem a chcel ju kopnúť čomu dcéry zabránili, pričom jej povedali, že mal aj nôž v ruke. Niekedy v záhrade zas po nej hodil motyku. Raz v M. v obývačke jej vykrútil ruku, pričom ju táto bolí dodnes pri zmene počasia. Väčšinou útoky boli v kuchyni. Keď ju netrafil do tváre tak do brucha a rebier. Od roku 2015, 2016 bolo ich spolužitie najhoršie.

Svedok poškodený B. X. v prípravnom konaní vypovedal, že s obžalovaným nemal nikdy dobrý vzťah a ani nechce mať, pretože týral matku, sestru aj jeho čo s odstupom času zanechalo na jeho psychike bloky a traumy. Atmosféru doma začal vnímať ako piatok na ZŠ videl ako obžalovaný bije matku, chodí opitý, rozbíja veci. Obžalovaný sa pod vplyvom alkoholu choval ako „zrúda“. Nevedel udržať rovnováhu, nekonečné hodiny v domácnosti kriku, hádky s mamou, kričanie po vlastných deťoch rozbíjanie vecí, fajčenie v byte. V mnohých prípadoch, keď bol ožratý na mol, ovracané veci, v miestnosti, slovné vyhrážky. Kričal ako kedy, vulgárne nadávky, typu, do piči, kokoti, kurvy, porozbíjam to, pozabíjam Vás, chytím Ťa plesknem o stenu. Obžalovaný pil aj každý deň z mesiaca pil 20 dní. Od piatej do siedmej triedy to bolo najhoršie s odstupom času sa naučil potláčať bolesť a všetky emócie. Domácnosť nevnímal radšej trávil čas na policajnej stanici to bol pre neho domov. Sestre J. sa obžalovaný vyhrážal, že ju zabije. Osobne to nevidel, ale počul od J., v ten deň ako ho zobrali, že obžalovaný jej držal pod krkom nôž. Nevidel, či J. obžalovaný zbil, ale ona mu povedala, že ju zbil. V G. bol jeden incident ako sa vracal zo školy. Prišiel domov a obžalovaný začal vrieskať, že ich pozabíja, že ho pleskne o stenu, nakoľko sa dozvedel, že robil hlúposti a krádeže, že on tieto slová nebude v hospode počúvať a nepotrebuje aby policajné hliadky za ním chodili do práce a nepotrebuje aby jeho známy boli policajný príslušníci, že ho to nebaví počúvať, ako jeho syn, kradne niečo rozbil robí zle. A následne na to vlastne, mu obžalovaný začal dávať päťami do tváre, mama ho začala brániť, chytil mamu za tričko rukami a hodil ju na druhú stranu chodby o pár metrov ďalej, spadla medzi vešiakovú stenu. Potom dostal päťou do nosa, začala mu tiecť krv z nosa a ďalej si už nepamätá. Po tej rane do nosa si nepamätá, ani čo sa stalo s mamou. Po ranách mal motáky hlavy. Toto sa stalo v G. medzi piatou a siedmou triedou. V M. v kuchyni sa začali hádať, obžalovaný prišiel domov opitý, on si v kuchyni robil jedlo alebo chystal, počúval niekokoľko minút, že vrieskal po mame, že za to môže ona, že on dlhy platiť nebude a pri tom v skutočnosti to boli jeho pôžičky, že on ten dom predá nech idú aj na ulicu a on si naberal jedlo, mama plakala, obžalovaný ju udrel, do tváre dlaňou alebo päťou, mama spadla do rohu do jedálenského stolíka. Pred tým bola pred vstupom z kuchyne do obývacej izby. Z kuchynskej linky vytiahol dva veľké nože a povedal obžalovanému, že ešte raz takto udrie mamu, tak ho zabije a na to ju následne udrel, udrel ju do tváre, videl to, počul, bol dva metre od nich, tak išiel k nemu, aby ho zastavil. Obžalovaný ušiel, vybehol z kuchyne do chodby, utekal do polky záhrady za ním. Potom sa vrátil naspäť. Mamka bola červená, roztrasená, nevládna. Uvedené sa stalo v roku 2010 - 2015. mal od 18- 25 rokov. Nevie to uviesť, konkrétnejšie. Videl keď jej krútil ruku, nevie či v M. alebo v G., v nálade v opilosti, to bola častá situáciu, že opitý obžalovaný a vybijanie si nervov na mame, sestrách. Namiesto toho aby ich zobral ako rodič von, tak príde domov ožratý na mol, vrieska, trieska, mláti. Kričal, že ju zabije, že sú to jej dlhy, že ju vystahuje. Povedal, že je piča, kurva, pri hádkach keď bol opitý jej to vrazil. Viac uviesť, nevie nakoľko keď situácie v sebe potláča, nevie to povedať. K fyzickým útokom uviedol, že najhoršia bola bitka v G., keď sa ho mama snažila brániť, najhoršia bola preto, on by tú bitku vydržal, ale bolelo ho to, že dostala ona. Ďalšia bola tá v M., keď prišiel zo školy a otec začal vrieskať, ale myslel si, že mama odíde ona tam bola prítomná behal po dome, hore dole aby oddelil otca od mamy. To bolo v ten deň, kedy postrehol, že mame držal ruku, že ju to bolí, vtedy jej krútil ruku. Keď mal 13 rokov. Psychicky mu robil zle, keď chodil opitý a vrieskal až po dobu, kedy sa unavil a zaspal. Nedokážete sa sústrediť doma na nič. Nie je ešte doma a už Vám v hlave kolujú myšlienky čo bude nasledovať.

Svedkyňa poškodená J. X. v prípravnom konaní vypovedala, že obžalovaný pred cudzími ľuďmi bol najlepším, stará sa ale keď sa zatvoria dvere a nikto ho nevidí bol hnusný a surový človek. Obžalovaný pravidelne popíjal alkohol a čakali čo bude keď príde domov. Pod vplyvom alkoholu bol surový a agresívny. Nikdy nevedeli, čo sa stane, či začne iba nadávať a zoberú sa a odídu alebo začal všetkým hádzať, rozbíjať a ak niečo povedali tak potom lietali facky. Podľa toho akú mal náladu vedeli čo sa bude doma diať ak ho niekto vonku vytočil prišiel domov s nepričetným pohľadom, začal kričať nadávať. V kuchyni sa stalo, že do niekoho sotil, dal facku. B. z ničoho nič niekoľkokrát chytil pod krk. V G. i od 6 do 12 rokov si pamätá, že boli neustále hádky obžalovaného s matkou, buchot, rachot, B. utekal z domu. Aj ju fyzicky napadol, bolo to vždy keď si zastala mamku alebo sa ohnal po

K.. Odstrkovala obžalovaného bála sa ho aj nebála. Keď ho odstrčila to ho ešte viac rozzúrilo a zbil ju fackami, kopancami a päšťami kam ju zasiahol do tváre na chrbát, bok normálne päšťami ako keď sa chlapi bijú. Keď zakopla spadla na zem aj ju kopol. Mávala modriny k doktorovi nešla. Videli to iba mamka a sestry. Keď jej obžalovaný začal nadávať, tak na to odporovala, že to tak nie je. Alebo prišiel domov, že niečo niekde povedali, ona len pozerala, nič nepovedala. Nikdy nič nevypráva, lebo celkovo ani nijak von nechodila, nemá kamarátov, nič. Iba pozerali, tak hneď mu na to odporovala, že teda, nikde nechodí, nikde nič nevypráva, že to nie je pravda, to si len on zas vymýšľa svoje veci. Viackrát ju obžalovaný sotil alebo hodil o dvere. V G.i tak na ňu neútočil ale potom až v M.. V G.Y. najviac útočil na matku a B.. Psychicky to niesla veľmi zle chcela si vziať život. Najhoršie pre ňu boli hádky, bitky a neustále ponižovanie zo strany obžalovaného. Agresivita a útoky obžalovaného sa stupňovali v M.. Obžalovaný bral svoje správanie ako normálne. K matke sa obžalovaný choval ako k handre, slúžke, šlapke, ktorá má iba robiť čo povie. Bola svedkom konfliktu keď obžalovaný došiel opitý, hádal sa s matkou, ktorú potom sotil o dvere. Keď to videla odstrkovala obžalovaného od matky. Matka reagovala na útoky obžalovaného, že sa radšej utiahla. Matku bil obžalovaný asi raz do týždňa. Na matke videla modriny a mala aj prasknuté rebro asi v roku 2018 a mala aj zošitú hlavu. Pri konfliktoch pri ktorých nebola jej matka nerozprávala. Obžalovaný mal s B. najskôr dobrý vzťah, chodili na ryby, neskôr na neho začal bezdôvodne kričať. Keď bývali v M., B. utekal z domu. B. v G. bil remeňom, varechou každý deň alebo každý druhý deň vždy keď prišiel opitý. Čo si pamätá začalo to keď mal B. asi 8 rokov a trvalo to do jeho dospelosti. B. bol večne modrý, videla aj ako mu tiekla krv z nosa. V M. bol B. málo doma radšej prespával u kamarátov alebo všade možné. Asi 7 rokov spätne to už B. psychicky nezvládal, že ho obžalovaný stále bije a priložil si nôž ku krku, že sa podreže. S J. mal dobrý vzťah na ňu nekričal ani jej nikdy neublížil. K. raz buchol po chrbte a dodnes ma z toho problémy. Obžalovaný sa im aj vyhrážal, že ich zabije. Avšak na K. nebol taký ako na matku B. a ňu. Žili vo veľkom strachu keď prišiel obžalovaný domov opitý nevedeli čo sa bude diať, či bude krik, či dostanú. Konflikty sa odohrávali doma v dome, lebo tam ho nikto nevidel. Keď videli, že obžalovaný ide opitý zobrali sa išli preč z domu a počkali kým zaspí. Nevedela uviesť či niečo videli susedia. Keď sa odsťahovala z M., chodili k nej mamka aj súrodenci aj dvakrát do mesiaca na pár dní. Opísala situáciu asi v roku 2010, 2011 alebo 2012 v lete, keď umývala riad a obžalovaný za ňou došiel zozadu a priložil jej ku krku nôž. Zohla sa, aby sa odstrčila od noža a pozerala na neho, pričom obžalovaný sa usmieval. Potom jej ešte ku krku pritlačil vidličku na vysmážanie. Raz došiel domov pod vplyvom alkoholu a prišiel k B. a z ničoho nič ho začal škrtiť. Snažili sa mu pomôcť, ale mal veľkú silu prestal až potom čo mu o hlavu rozbili keramickú misku. K obžalovanému nič necíti iba chlad. Dodnes má problémy so spánkom, nemá kamarátky, nevie komunikovať s ľuďmi. Mimo práce sa nevie socializovať.

Svedkyňa K. X. v prípravnom konaní vypovedala, že obžalovaný bil matku, brata a bol zlý na nich. Keď prišiel opitý, dal matke facku iba tak. Vnímala to v podstate od mala, matka ju zatvárala do izby, aby to nevidela, pričom potom len počula matkin a J. krik. Uviedla, že problémy boli ešte než sa ona narodila. Kričal, že ich zabije, J.a sa ich zastávala. Brata bil, keď bol malý. Ju nenapadol, len J. a B.. Konkrétne k J. uviedla, že keď bola malá, mohlo jej byť asi 6 rokov, obžalovaný začal po J. kričať, a ju zobrali do izby k nej a Elena ju išla zamknúť, ibaže obžalovaný ju hodil do dverí a chytil ju za ruku, nech ju nikde nedáva preč a J. začala kričať, nech prestane, lebo ju tá ruka bolí, ale on ju furt ťahal bála sa, či jej s tou rukou niečo neurobí. A keď bola staršia, J. mala maturity, deň po a obžalovaný došiel opitý a bol na J. a matku zlý, hulákal po nich, následne J. vonku plakala a J. išla za obžalovaným, že nech ju nechá na pokoji, či nevidí, že to už psychicky nezvláda, tak sa začal po nej rozkrikovať a potom jej chcel dať facku, následne ju hodil do plotu. Obžalovaný po nej kričal, že nech ho nechytá, lebo ju zabije. Bitie B. nevidela, ale počula to, pričom mohol mať tak 20. Potvrdila, že J. nikdy nebil, pričom uviedla aj domnienku prečo. Ďalej uviedla, že matku hodil do dverí, nadával jej a vyhrážal sa jej. Potvrdila, že odchádzali kvôli otcovi z domu spávať k J. do W.. Matke dal facku hocikedy iba tak. Videla konflikt, keď obžalovaný napadol matku v kuchyni a hodil matku do dverí. Obžalovaný matke vždy hovorí flandra, kurva, že ju zabije, že ju v tom dome nechce. Obžalovaný pod vplyvom alkoholu na nich kričal, alebo po matke, že nie je navarené. V prítomnosti obžalovaného prežívala stres, nemohla sa sústrediť ani na školu. Zároveň potvrdila, že ju obžalovaný buchol do chrbta až sa jej začala motať hlava. Niekedy sa bála chodiť aj domov, že bude obžalovaný zas opitý a že čo sa bude diať. Hoci kedy aj jej nadával, že je kurva, že s bárs kým spí. Mamky sa aj pýtala, prečo to neoznámila na políciu, povedala jej, že kto by jej uveril a aj keby sa niečo riešilo bála sa, že by ho aj tak nechali doma pretože nebol trestaný. Keď už obžalovaný nie je doma sa jej uľavilo, najviac sa bála, že vyhrážky smerované k mamke uskutočnia a najme mamku mŕtvu.

Svedkyňa J. X. v prípravnom konaní vypovedala, že nemôže povedať, že by jej obžalovaný robieval zle, k nej sa choval celkom pekne. Ku konkrétnemu útoku zo strany obžalovaného uviedla, že raz keď bola škôlkarka, obžalovaný prišiel opitý domov a zbil B., fest moc. Ona, J., a mamka boli v kuchyni a otec B. a začal moc biť, nadávať, nevie však ako a čo, mamka prišla na chodbu kde boli a vtedy si pamätá, že povedala, pusti ho, lebo mu odtrhneš uši. Ona sa bála, bola v kuchyni. Potom asi B. išiel von, na chodbu, možno ho zobral otec a potom počula len také ako keby ho bil, buchnáty. Bolo to pre ňu strašné takéto niečo počuť, pamätá si to doteraz. Viac k tejto situácii nevie. Ani ďalšie situácie nevie, bola malá. Ďalej uviedla, že v M. po presťahovaní to bolo ťažšie, kričal po nej niekoľkokrát, pričom kričal častejšie a chodil opitý. Keď obžalovaný bol opitý, mala 7 alebo 9 rokov a vtedy sa obžalovaný pohádala s mamkou, ale nevie prečo, to si nepamätá. Pamätá si, že hodil v kuchyni o zem kladky a chytil mamku a treskol ju o dvere a držal ju tam. Mamka bola ticho ona stála a nevedela čo robiť. Po chvíľke ju pustil, a boli v izbe. Prišiel obžalovaný za nimi a znova ju o dvere v izbe treskol. Nevie prečo to spravil. Potom ju pustil a išiel preč. Či niečo vravel nevie. Ešte si pamätá, že vybehol aj po B., B. mal 16-17 rokov, B. chcel ísť von a otec ho nechcel pustiť, chytil ho pod krk zozadu a začal ho dusiť. Pribehla mamka a začala otcovi do chrbta päšťami biť a to nepomohlo, potom ho po chvíľke pustil a B. s obžalovaným sa začali hádať, a dopadlo to tak, že obžalovaný zobral sekeru a B. F. obral nože a otec ako išiel pre sekeru, tak sme rýchlo zatvorili dvere aby sa nedostal do vnútra domu, do kuchyne a B. sa snažila mamka ukludniť. Potom B. išiel druhými dverami von a utiekol. Čo sa dialo ďalej nevie. Otec videl ako B. utiekol. Vie, že otec zbil J. a to za to, že kúpila K. nohavice, ktoré však K. nechcela nosiť, ako ju zbil nevie presne, či bola facka alebo čo nevie, radšej tam nešla. To bola už staršia, ale bála sa tam ísť. Asi 8 - 10 rokov dozadu, nevie presne. Mala 12-14 rokov cca. Ďalej uviedla, že na mamke bolo vidieť, že má z otca strach, otec jej často hovoril, že sa nedožije do rána. Ešte uviedla, že keď mala 19 pred maturitou, tak sa učila, lebo mala mať test, či ju k maturite pripustia a vtedy obžalovaný prišiel za ňou, že má ísť urobiť ryžu, ale mamka povedala, nech ju nechá tak, že sa učí, išla robiť ryžu, ale obžalovaný stál pri nej a mama ju posielala učiť, a videla, že sa niečo bude diať, obžalovaného odtlačila od mamky, alebo ju išiel udrieť a to preto, lebo ona išla robiť ryžu a nešla ju robiť ona. Vtedy ju nezbil, lebo tomu zabránila. Viackrát, keď ju zbil, pri tom nebola, len to počula, nevidela to. Mamka aj J. sa snažili, aby to ony najmladšie K. a ona nevideli. Potvrdila, že obžalovaný bil B. a aj J. a vulgárne ich urážal. V nadmernom množstve požíval alkoholické nápoje, pričom pod vplyvom alkoholu vyvolával stres a strach v rodine. Voči nej a sestre K. sa správal inak a to že im napr. vulgárne nenadával a voči nej nepoužil žiadne fyzické násilie. Najhoršie v správaní obžalovaného pre ňu bolo, že sa niečo stane, že zbije niekoho tak, že sa bude volať sanitka.

Svedok C. Q. (majiteľ potravín č.l. 244 - 248 spisu) v prípravnom konaní vypovedal, že podľa jeho názoru I. X. dostávala kartáč denne. Obžalovaný trikrát za týždeň u neho v obchode kupoval cigarety a poslednú dobu alkohol. Keď obžalovaného zavreli, tak sa celá rodina viac usmievajú, sú slobodnejší, nie sú v takom psychickom vypätí. Po obci sa rozpráva, že obžalovaný je vagabund, nemá dobrú povesť. Ďalej uviedol, že rodina pôsobí utiahnuto. K pitiu alkoholu obžalovaného uviedol, že než bol chorý, tak pil alkoholické nápoje - borovičku s pivom.

Svedkyňa Z. Š. (suseda č.l. 249 - 251 spisu) v prípravnom konaní vypovedala, že pamätá si jednu situáciu, asi dva roky naspäť, keď vyšla na terasu a počula nejaký krik a potom bolo ticho, bol to ženský krik, čo kričal nevie, asi viac ženských hlasov, čo vyhodnotila ako šarvátku. Ku spolužitiu v rodine uviedla, že poškodená I. X. sa nestáňovala na správanie muža, len toľko, že jej nedáva peniaze, že zase príde naslopaný a že chce jesť iba mäso. K pitiu alkoholu zo strany obžalovaného uviedla, že videla obžalovaného naslopaného často. Videla ho naslopaného v záhrade. Väčšinou robila I. v záhrade sama. Nevidela ich spoločne na žiadne akcii v dedine.

Svedkyňa Y. H. (starostka č.l. 252 - 254 spisu) v prípravnom konaní vypovedala, že o spolužití v rodine nevie nič. Vie len, že B. mal potýčky s policajtni. Ako rodina pôsobili harmonicky, keď bola v obci nejaká akcia obžalovaný s nimi nebol, bola iba poškodená I. s dcérami. Spolu ako rodinu ich nevidela.

Svedkyňa N. Q. (svatka I. X. č.l. 255 - 257 spisu) v prípravnom konaní vypovedala, že navštevovala ich štyrikrát do roka. Je matkou manželky syna I.M. X. I. T.. Nebola svedkom kriku, hádok. I. a I. sa chovali normálne.

Svedok Z. T. (bývalý priateľ poškodenej J. X. č.l. 258 - 261 spisu) v prípravnom konaní vypovedal, že síce nebol svedkom žiadneho incidentu v rodine, no pamätá si jednu situáciu a to v roku 2019, alebo v roku 2018, asi cez leto, kedy mu volala K., že obžalovaný vytiahol na všetkých, čo boli doma, nôž a

vyhráždal sa, že ich zabije. Obžalovaný pred ním utiekol. Takisto opísal, ako k nemu chodievali poškodení do W. resp. ako sa mu poškodená I. X. sťažovala, že obžalovaný stále slope. J. X. mu občas povedala, že sa jej obžalovaný vyhráždal. Ako rodina mu prišla divná, všetko taja, nepovedia.

Svedok J. X. (brat obžalovaného č.l. 262 - 263 spisu) v prípravnom konaní vypovedal, že žije v ČR 48 rokov, obžalovaného pod vplyvom alkoholu nevidel, ani nevidel, že by sa s poškodenou hádal alebo jej vulgárne nadával.

Svedok I. T. (syn poškodenej I. X. č.l. 264 - 267 spisu) v prípravnom konaní vypovedal, že z hľadiska merita veci síce nebol svedkom agresívneho správania sa obžalovaného voči poškodeným, no okrem iného sa vyjadril najmä k požívaniu alkoholu zo strany obžalovaného, kedy uviedol, že zo začiatku bol normálny. To ako prišli do M., tam sa asi zmenil. Keď tam prišiel bol kľud vŕšak. Podľa neho začal v M. viacej piť. Možno mu stúpol viac alkohol do hlavy, začal hrať automaty. Nevie povedať, či sa jeho správanie v rodine zmenilo, či začal byť agresívnejší. Mamka mu povedala, že obžalovaný začal piť viac asi rok potom čo sa presťahovali do M.. Viac mu k tomu nič nepovedala. Nikdy mu nič nepovedali.

Svedok I. T. (syn poškodenej I. X. č.l. 268 - 271 spisu) v prípravnom konaní vypovedal, že z hľadiska merita vyjadril k správaniu sa obžalovaného k ostatným členom jeho rodiny, pričom okrem iného uviedol, že v M., tam boli hádky čo počul. Od ľudí oproti to počul. Ako často boli hádky, to nevie. Keď bol obžalovaný napitý, tak mamka prišli ku nemu do M., a bola u neho hodinku, dve, kým obžalovaný zaspal. Toto sa opakovalo asi 1x za týždeň, dva krát za týždeň. Toto bolo 3-4 roky naspäť. Toto trvalo také určité obdobie rok, dva, nevie potom, či chodila k bratovi, alebo niekedy inde na návštevu. Jemu sa mama nezdôverila, skôr B. povedal, že obžalovaný sa s mamou háda. Či ju bil to nespomínal. Povedal, že B. radšej odišiel, aby sa nepohádali, nepobili. Mamka odchádzala preč s dievčatami, keď bol obžalovaný opitý. Ku nemu, alebo ku svokrom, proste preč, aby obžalovaný zaspal. K požívaniu alkoholu zo strany obvineného svedok uviedol, že obžalovaný pil, v G., aj v M. doma, aj v hospode, aj pred obchodom, pil pivo, borovičku. Bol niekedy opitý. Keď pracoval v lne, tak to nevie, to je ťažko povedať, on napr. išiel z roboty, dal si pivo, štamprlík, či prišiel opitý domov nevie povedať, ale je to možné. Drogy nevie či užíval. Automaty, že hrával, ale to vie len z počutia, či je to pravda, nevie uviesť. K osobnosti obžalovaného uviedol, že bol rýpavý a vyvolával hádky za sprostosti, pil borovičku a pivo. Ako často nevie uviesť. Počul, že sa obžalovaný G. B. hádali z akého dôvodu vŕšak nevie. B. povedal, že koľkokrát radšej odišiel z domu aby sa nehádali, keď prišiel obžalovaný opitý. Ku skutočnosti, či mohli mať strach z obžalovaného, uviedol, že áno, lebo nechceli nič povedať, on sa aj pýtal, čo sa tam deje, a oni nič nepovedali. Spomenul si, že vlastne niekto z rodiny mu volal, niekedy večer, bolo to dávno, nevie ani aké bolo počasie, možno 8-9 rokov naspäť, že príd k nám, lebo obžalovaný je opitý a robí mamke zle. Vtedy za nimi išiel, už bývali v M.e a videl, ako obžalovaný je opitý a bol v kuchyni, stál pri stole a hulákal, kričal na všetkých. Čo kričal si nepamätá či to boli nadávky, alebo čo to fakt nevie. Nakoľko ho dôrazne upozornil nech prestane a ide spať a on ho neposlúchal, kričal ešte aj na neho, že čo tam robí, čo tu chce, ale nevie presne, nepamätá si, tak mu dal facku, on sa ukludnil hodne a poslal ho spať. Poslúchol ho a v ten deň už bol kľud. Toto bolo len jedenkrát čo tam bol, potom mu už nevolali, nikto mu už nič nepovedal. Či sa na druhý deň pohádali, alebo čo sa tam dialo už nevie. Ale keby vedel, že sa tam deje niečo takéto určite by zakročili on aj brat, ale mamka ani nikto z nevlastných súrodencov nič nepovedal, čo nechápe prečo, mohli im pomôcť skorej. Vonku v hospode obžalovaného videl opitého, ale nebol agresívny, podľa neho si vonku netrúfol, to iba doma asi robil zle, ale ako uviedol podrobnosti nevie.

Za súhlasu obžalovaného (č.l. 433 spisu) boli podľa § 268 ods. 2, ods. 5 Trestného poriadku prečítané odborné vyjadrenia (č.l. 123, 146-155, 165, 173, 184, 202, 224, 239 spisu) vypracované psychológom z ktorých vyplýva, že výsluch bol vedený riadne v súlade s etikou a špecifická vierohodnosť poškodených a svedkov bola zachovaná.

Za súhlasu obžalovaného (č.l. 433 spisu) bol podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaný znalecký posudok č. 11/2020 zo dňa 30.08.2020 vypracovaný znalcom PhDr. Dušanom Selkom, CSc., z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality (č. l. 24 - 63 spisu).

Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že u poškodenej I. X. ide u nej o akcentovanú osobnosť, ktorá bola/je dlhodobo tangovaná disharmonickým, napätým konfliktným stavom v rodine a nevhodným

správaním manžela voči nej aj voči deťom. Duševná porucha u menovanej nebola zistená. Nebol u nej zistený klinicky významný kognitívny ani sensorický deficit. Z psychologického hľadiska bola schopná správne vnímať aj reprodukovať prežité skutočnosti. Neboli zistené sklony ku konfabulácii, ani zveličovaniu. Jej tvrdenia považuje znalec z psychologického hľadiska za vierohodné. Konanie svojho manžela vnímala dlhodobo ako veľkú psychickú záťaž, aj vzhľadom k tomu, že ako matka mala a má pocit zodpovednosti za stav svojich detí, ktoré boli vystavené zlému zaobchádzaniu zo strany obvineného. Jeho správanie prežívala ako príkorie, ťažké príkorie. Menovaná vykazuje znaky osoby, ktorá bola dlhodobo vystavená nevhodnému - násilnému správaniu. Aktuálne intenzita dopadu udalostí na jej psychiku vyžaduje odbornú pomoc a intervenciu. Nie je možné u nej vylúčiť, že prežité udalosti môžu mať dlhodobý vplyv na jej telesný aj duševný zdravotný stav.

U poškodenej J. X. ide u nej o osobnosť, ktorá je dlhodobo vystavená nevhodnej rodinnej klíme a priamemu a nepriamemu agresívnemu správaniu sa otca voči nej aj voči ostatným členom rodiny, ktoré vnímala a spracovala veľmi senzitívne a intenzívne. Zlá klíma v rodine ju viedla k odchodu z domu, na druhej strane sa snažila konfliktné situácie riešiť a pomáhať za cenu straty vlastného súkromia a ohrozenia partnerského vzťahu. U menovanej nebola zistená duševná porucha, avšak jej stav je poznačený dlhodobým ťaživým prostredím a bude vyžadovať odborné vedenie. Nebol u nej zistený klinicky významný kognitívny ani sensorický deficit. Z psychologického hľadiska bola schopná správne vnímať aj reprodukovať prežité skutočnosti. Neboli zistené sklony ku konfabulácii. Jej tvrdenia považuje znalec z psychologického hľadiska za vierohodné. Vnímala a vníma správanie svojho B. I. X. ako ťažké príkorie. Vykazuje znaky osoby, ktorá bola dlhodobo vystavená agresívnemu, nevhodnému - násilnému správaniu, ktoré sa podľa jej vyjadrení viaže výhradne na osobu obvineného. Aktuálne bola intenzita psychických následkov v miere, ktorá vyžaduje odbornú intervenciu, psychologicko - psychiatrickú. Nie je možné vylúčiť, že prežité udalosti môžu mať dlhodobý, ak nie trvalý vplyv na jej telesný aj duševný zdravotný stav, ako aj na jej ďalší partnerský život.

U poškodeného B. X. ide o jedinca s poruchou osobnosti a správania, u ktorého disharmonické rodinné prostredie od ranného detstva viedlo k abnormnému, neskôr disocálnemu vývoju, až delikventnému správaniu. Nebol u neho zistený klinicky významný kognitívny ani sensorický deficit. Z psychologického hľadiska bol schopný správne vnímať aj reprodukovať prežité skutočnosti. Neboli zistené sklony ku konfabulácii. Jeho tvrdenia považuje znalec z psychologického hľadiska za vierohodné. Menovaný vnímal dlhodobo správanie svojho otca I. X. ako ťažké príkorie. Jeho správanie sa podpísalo na celkový vývoj a následné disocálne správanie sa. Vyžaduje terapiu a odborné vedenie a sledovanie.

U svedkyne J. X. ide o akcentovanú, emočne nezrelú osobnosť vo vývine, ku ktorej v dôsledku dlhodobého, chronického stresu došlo k evidentným psychosomatickým aj emočným reakciám a poruche hormonálnej regulácie organizmu. J. prežíva dlhodobo výrazný stres z vnútorného nesúladu a ako jediná z rodiny má k otcovi aj pozitívne postoje. Nebol u nej zistený klinicky významný kognitívny ani sensorický deficit. Z psychologického hľadiska bola schopná správne vnímať aj reprodukovať prežité skutočnosti. Neboli zistené sklony ku konfabulácii. Jej tvrdenia považuje znalec z psychologického hľadiska za vierohodné. Správanie otca vnímala ambivalentne. Ako jediná v rodine upozorňovala na to, že otec mal aj pozitívne stránky. Na druhej strane vykazuje znaky jedinca, ktorý bol svedkom násilia, situácií, kedy boli vystavení násiliu ostatní členovia rodiny v miere, ktorá mala a má vplyv na jej zdravotný stav. Agresívne správanie otca voči členom rodiny a s tým spojené problémy somatizovala-prejavili sa v zhoršenom zdravotnom stave. Jej psychický stav bol a je výrazne ovplyvnený somatickým a hormonálnym diskomfortom. Z hľadiska klinickej psychosomatiky znalec ho dáva do súvisu s disharmonickým rodinným prostredím, v ktorom od malička bola najmä - správaním otca voči nej a ostatným členom rodiny. Jej stav vyžaduje dlhodobé a dôsledné psychoterapeutické vedenie aj medicínske sledovanie a ošetrovanie. Dopad prežitého na jej zdravotný stav psychický aj somatický môže byť trvalý.

U svedkyne K. X. ide o juvenilnú, post-pubertálnu, emočne nezrelú, akcentovanú osobnosť vo vývine. Vzhľadom k získanému osobnostnému profilu v čase vyšetrenia, nie je možné vylúčiť, že podmienky v ktorých vyrastala, zážitky ktoré mala, vyústia do poruchy osobnosti a správania. Nebol u nej zistený klinicky významný kognitívny ani sensorický deficit. Z psychologického hľadiska bola schopná správne vnímať aj reprodukovať prežité skutočnosti. Neboli zistené sklony ku konfabulácii. Jej tvrdenia považuje znalec z psychologického hľadiska za vierohodné. Vnímala a vníma správanie svojho otca čiastočne

ambivalentne, pričom prevažuje negatívne hodnotenie prežitého. Vykazuje znaky jedinca, ktorý bol vystavený nevhodnému zaobchádzaniu a správaniu, príznaky sa viažu predovšetkým na disharmonické rodinné prostredie a negatívne správanie sa otca vo vzťahu k ostatným členom rodiny, aj k jej osobe. Vzhľadom k jej veku a trvaniu negatívnych zážitkov, prognóza ďalšieho vývoja dopadu prežitých udalostí na jej celkový zdravotný stav je najpriaznivejšia v porovnaní s ostatnými členmi rodiny. Nie je však možné vylúčiť, podobne ako u sestry J., že prežité udalosti môžu mať dlhodobý vplyv na jej telesný aj duševný zdravotný stav, ďalší vývin, ako aj na jej ďalší partnerský život.

Za súhlasu obžalovaného (č.l. 433 spisu) bol podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaný znalecký posudok č. 16/2021 zo dňa 09.05.2021 vypracovaný Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r.o., znalecký ústav v odbore Psychológia, odvetvia Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, Psychológia sexuality a Dopravná psychológia a v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia Psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) a Sexuológia (č. l. 71 - 85 spisu).

Zo záverov vyplýva, že obžalovaný v čase páchania trestného činu netrpel forenzne významnou duševnou poruchou z hľadiska vplyvu na rozpoznávacie a ovládacie schopnosti. Zistili však u neho zmiešanú poruchu osobnosti s črtami paranoidnými a emočne nestabilnými (napr. sklony k výbuchom hnevu a pod.). Ovládacie schopnosti obžalovaného boli ako mierne znížené, vo forenzne nevýznamnej miere. Rozpoznávacie schopnosti sú plne zachované. V súčasnosti je schopný chápať zmysel trestného konania. Z psychiatrického hľadiska a aj vzhľadom na jeho aktuálne (onkologické) ochorenie nie je jeho pobyt pre spoločnosť nebezpečný. Znalec nenavrhne ani nariadenie ochranného liečenia. U obžalovaného nebola zistená závislosť od alkoholu či iných látok, jedná sa u neho však o škodlivé užívanie alkoholu a tabaku a epizodické hazardné hranie. Motivačné pozadie konania obžalovaného tvorí jeho abnormne štruktúrovaná osobnosť s emočne nestabilnými a paranoidnými črtami a abúzus alkoholu. V motíve znalec vidí zjavnú nekritickosť a prítomnosť silných obranných mechanizmov osobnosti ako sú bagatelizácia (zľahčovanie), popretie či projekcia (premietnutie svojich motívov na druhých). Motivácia trestného konania osobnosti obžalovaného nie je cudzia. Je psychologicky zrozumiteľná v kontexte osobnosti obžalovaného, dlhodobých rodinných vzťahov i aktuálnej situácie v čase činu. V neposlednom rade možno uviesť, že aj z uvedeného znaleckého posudku resp. z jeho záverov vyplývajú rozdielne vzťahy resp. prístupy obžalovaného k jednotlivým členom jeho domácnosti, kedy obžalovaný mal negatívne vzťahy s poškodenými, pričom pozitívny vzťah mal len k J. a K..

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, podľa § 269 Trestného poriadku prečítal alebo oboznámil podstatné listinné dôkazy z vyšetrovacieho spisu: č.l. 273 - správa z ÚPSVaR Senica zo dňa 23.4.2020, č.l. 274 - správa z ÚPSVaR Senica zo dňa 19.8.2020, č.l. 275-277 - uznesenie ORPZ Skalica zo dňa 14.11.2019, ČVS:ORP-333/HO-SI-2019, č.l. 278-280 - uznesenie OS Skalica 0Tp/21/2019 zo dňa 16.11.2019, č.l. 281 - príkaz na prijatie do väzby zo dňa 16.11.2019, č.l. 307 - lekárske správy, č.l. 308-309 - obžaloba z 9.3.2020, Pv: 445/19/2206, č.l. 310-311 - trestný rozkaz OS Skalica 6T/16/2020 zo dňa 23.3.2020, č.l. 312-316 - lekárska prepúšťacia správa poškodenej I. X., č.l. 317-320 - zápisnica o pojednávaní OS Skalica 8P/14/2020 a rozsudok zo dňa 8P/14/2020 zo dňa 9.9.2020, č.l. 322-340 - listinné dôkazy týkajúce sa vyporiadania BSM I. X. a I. X., č.l. 341 - hodnotenie obžalovaného ÚVTOS a ÚVV Leopoldov zo dňa 21.12.2020, č.l. 342 - hlásenie zmien zo dňa 13.7.2020, č.l. 343 - odpis RT zo dňa 21.7.2021, č.l. 345-352 - listy z väznice, č.l. 349 - výpisky z denníka K. X., č.l. 353 - výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR zo dňa 21.7.2021, č.l. 354-355 - úradný záznam, č.l. 447 - odpis RT zo dňa 24.10.2022, č.l. 448-450 - lustrácia GP zo dňa 24.10.2022, č.l. 451-453 - lustrácia CDB zo dňa 24.10.2022.

Z pripojeného spisu 6T/16/2020 č.l. 202 - trestný rozkaz zo dňa 23.3.2020, č.l. 208 - uznesenie zo dňa 23.3.2020, č.l. 210 - nariadenie výkonu trestu zo dňa 23.3.2020, č.l. 213 - správa z ÚVTOS, č.l. 219 - hlásenie zmien, č.l. 230 - prepadnutie veci zo dňa 27.5.2020, č.l. 234 - hlásenie zmien z ÚVTOS Hrnčiarovce, č.l. 167 - odpis RT zo dňa 14.11.2019, č.l. 168 - odpis RT zo dňa 20.2.2020, č.l. 166 - výpis z ústrednej evidencie priestupkov zo dňa 20.2.2020.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica (č. l. 273 - 274 spisu), z ktorých možno vyvodit' záver, že I., J., J. Z. K. X. oslovili referát poradensko - psychologických služieb o poskytnutie psychologického poradenstva v priebehu januára 2020, pričom cieľom poradenstva bolo

spracovanie traumatického zážitku domáceho násillia v rodine a následné budovanie zdrojov zvládania stresujúcich situácií v nasledujúcom živote. Zo správy ďalej vyplýva, že klientky prejavujú príznaky zvýšeného emočného stresu, strachu a úzkosti, ktoré sú následkom zažitej traumatickej udalosti. Z ďalšej správy z prešetrenia pomerov v rodine X. okrem iného vyplýva skutočnosť, že s maloletou K. bol vykonaný pohovor, ktorá sa okrem iného vyjadrila, že s otcom nemala nikdy pekný vzťah a nechce sa s ním stretávať. Otec je dlhoročný alkoholik a spôsoboval jej aj celej rodine psychické týranie.

Z lekárskech správ I., J. a J. X. od MUDr. Janky El Khawajovej (č.l. 307 spisu), z ktorých súhrne vyplýva, že menované boli v uvedenej ambulancii na vyšetrení a žiadali odoslanie na psychiatrické vyšetrenie z dôvodu stresu a napätia, ktoré v domácnosti vyvolával obžalovaný.

Z prepúšťacej správy poškodenej I. X. (č. l. 316 spisu) vyplýva, že poškodená bola dňa 05.10.2020 prepustená z nemocničnej starostlivosti po vykonaní operačného zákroku v oblasti brucha, na ktoré bolesti si v súvislosti s domácim násillím obvineného sťažovala v rámci svojho výsluchu poškodenej.

Z dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov medzi obžalovaným I. X. a poškodenou I. X. (č.l. 334-340 spisu) vyplýva, že vlastníkom rodinného domu súpisné č. XX v obci M. postavený na pozemku C KN parc. č. XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 356 m² vrátane pozemku preberá do svojho výlučného vlastníctva obžalovaný a pozemok C KN parc. č. XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 741 m² preberá do svojho výlučného vlastníctva poškodená.

Z listov obžalovaného, ktoré adresoval z výkonu trestu odňatia slobody (č.l. 345 - 349 spisu), vyplýva jednoznačná preferencia dcéry J. a K. zo svojich detí, pričom vo vzťahu k synovi B. adresuje priam výhražné odkazy: „...No a B.i iba povedz toľko, že už cestujem domov a nech si hneď hľadá druhé bývanie aj s tými jeho kamarátmi. Že ešte dýcham a sem tuná. Neboj moja J., ja sa nechystám ešte na druhý svet. Ešte tu mám nejakú tú robotu čo musím ešte spraviť. Bumerang sa vracia aj so mnou. Ešte ma stareček aj s babku tam nechcú. Musím ešte splniť čo som sľúbil. Ja tak ľahko nezabúdam....“

Z listín predložených K. X. (č.l. 349 spisu), na ktorých si menovaná zaznamenala svoje zážitky a myšlienky (fragment z tzv. osobného denníka), z ktorých sa okrem iného potvrdzujú aj rôzne udalosti resp. útoky, ktoré boli opísané v jej svedeckej výpovedi.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy nezávisle podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponížovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násillnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 208 ods. 3 písm. d) Trestného zákona, odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu b) po dlhší čas, j) na viacerých osobách.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona, blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 127 ods. 12 Trestného zákona, viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby.

Podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Týraním osoby v zmysle uvedeného ustanovenia Trestného zákona je zlé zaobchádzanie s blízkou osobou, ktorým páchatel' prejavuje hrubší stupeň bezohľadnosti a necitlivosti, vyznačujúce sa určitou mierou trvalosti, prípadne aj sústavnosti, pričom sa však nevyžaduje, aby blízkej osobe vznikla ujma, resp. následky na zdraví. Musí však ísť o konanie, ktoré blízka osoba pre jeho intenzitu, hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Podstatou konania páchatel'a, bez ohľadu na to, ktorou z demonštratívne v tomto ustanovení uvedených foriem sa ho dopustí, je spôsobenie fyzického alebo psychického utrpenia. Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrávajú celkom krátky, prechodný čas. Pojem fyzické alebo psychické utrpenie uvedený v základnej skutkovej podstate trestného činu je naplnený už vtedy, ak poškodená osoba pociťuje protiprávne konanie páchatel'a ako ťažké príkorie, teda ako isté zlo, krivdu, či bezprávie, teda konanie, ktoré sústavne nepriaznivo ovplyvňuje jej každodenný život a vyvoláva obavy z opätovného protiprávneho konania páchatel'a.

Obžalovaný v celom rozsahu poprel spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Podľa jeho tvrdenia svojej manželke I., a ani deťom B.i a J. neublížil, nikdy ich fyzicky nenapadol a ani ich psychicky netýral. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní prezentoval vysvetlenie motivácie výpovedí poškodených, ktorá mala spočívať v snahe obrať obžalovaného o jeho majetok, o rodinný dom v obci M.. Obžalovaný teda na hlavnom pojednávaní poprel akékoľvek negatívne skutočnosti prezentované poškodenými voči jeho osobe.

Súd však jeho obranu považoval za irelevantnú a účelovú, pretože táto bola jednoznačne vyvrátená najmä s poukazom na výpovede svedkov poškodených I. X., J. X., B. X., výpovede svedkov J. X. a K. X. a znalecké posudky ako aj ďalšie listinné dôkazy obsiahnuté v spise.

Poškodená I. X. v priebehu prípravného konania opakovane potvrdila, že agresívne konanie obžalovaného malo od roku 2000 stupňujúcu sa tendenciu, pričom násilné prejavy obžalovaného nastávali predovšetkým pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný opakovane fyzicky a verbálne útočil na poškodenú, ako aj ich spoločné deti B. Z. J., pričom najvýraznejšie sa jeho násilné správanie prejavovalo v období posledných 4 až 5 rokov pred zadržaním obžalovaného v trestnej veci pre nebezpečné vyhrážanie, ktorého sa dopustil 12.11.2019. Opakované fyzické a verbálne útoky vyvolávali u poškodenej pocity úzkosti, nervozity a stresu, ktorý neopadol ani po vzatí obžalovaného do väzby v inej trestnej veci. Poškodená podrobne popísala útoky zo strany obžalovaného voči jej osobe vykrútením ruky, bezdôvodné údery po hlave, do brucha, facky a vyhrážky. Rovnako opísala útoky obžalovaného voči poškodeným B. X. a J. X.. Jej výpoveď je v podstatných častiach v súlade s výpoveďami poškodeného B. X. a J. X. ako aj s výpoveďami svedkov J. X. a K. X..

Poškodená J. X. v priebehu obidvoch výsluchov v prípravnom konaní potvrdila, že násilné správanie obžalovaného sa prejavovalo vulgárnymi nadávkami, bitkami a ponižovaním. Poškodená popísala, ako jej obžalovaný opakovane priložil nôž k hrdlu, pričom sa jej ho podarilo odtlačiť a utiecť do záhrady. Poškodená zdôraznila, že obžalovaný chodil domov často pod vplyvom alkoholu a rodina sa bála, akú bude mať po príchode domov náladu. Popísala incident s obžalovaným kedy ju obžalovaný zbil päťami a aj ju niekoľkokrát kopol a taktiež sa jej nadával a vyhrážal sa jej. Rovnako popísala, že veľakrát museli z domu odísť, aby sa tak vyhli konfrontácii s obžalovaným, keď prichádzal domov a bol pod vplyvom alkoholu.

Zhodne ako poškodení I. X. a J. X. poškodený B. X. v priebehu obidvoch výsluchov v prípravnom konaní potvrdil, že obžalovaný ho často bil a to asi od 5. ročníka ZŠ až pokiaľ neopustil spoločnú domácnosť s obžalovaným, pričom ho udieral aj päťami do hlavy, keď sa vrátil zo školy domov. Neskôr keď ho obžalovaný bil mal už vytvorenú rezistenciu tým spôsobom, že „šak udiri si“. Poškodený radšej trávil čas na policajnej stanici alebo u kamarátov ako v domácnosti s obžalovaným. Po čase v snahe ochrániť svoju matku a sestru sa poškodený postavil voči otcovi. Poškodený uviedol, že aj v súčasnosti má zo správania obžalovaného traumy, psychický blok a nedokáže si vybudovať zdravé spoločenské vzťahy. Aj poškodený B. X. vykreslil správanie obžalovaného keď sa im pod vplyvom alkoholu vyhrážal, nadával im a rovnako poškodených najmä jeho a jeho matku napádal a bil.

Z jednotlivých výpovedí poškodených teda možno zosumarizovať, že všetci poškodení ako očití svedkovia správania sa obžalovaného počas ich vzájomného spolužitia potvrdili hrubé, agresívne a vulgárne správanie sa obžalovaného v ich spoločnej domácnosti, ktoré sa vyskytovalo a eskalovalo predovšetkým pod vplyvom alkoholu obžalovaného. Zo všetkých výpovedí vyplýva, že agresívne konanie obžalovaného smerovalo najmä k poškodeným manželke I. X. a dvom najstarším deťom - J. a B. X.. Správanie sa voči ostatným dcéram - J. a K.e nebolo agresívne (resp. nie až do miery ako voči poškodeným), pričom zo všetkých výpovedí zhodne vyplýva, že tieto dve dcéry sa poškodení snažili od agresívneho správania sa obžalovaného uchrániť. Uvedený záver plne korešponduje s postojom resp. deklarovávaným vzťahom obžalovaného k jednotlivým členom svojej rodiny. Sám neskryva, že najradšej mal J. X. a potom aj najmladšiu dcéru K. X.. Uvedené skutočnosti jednoznačne vyplývajú zo všetkých vykonaných výsluchov tak obžalovaného, poškodených a napokon aj svedkov - ostatných členov ich rodiny. Všetci poškodení zhodne potvrdili, že ak obžalovaný prišiel domov v stave opitosti, resp. sa správal agresívne, títo opustili spoločnú domácnosť a buď chodili po dedine až dovtedy, kým obžalovaný doma zaspí, alebo išli prespať buď k I. T. Z. T. a neskôr aj k poškodenej J. X. do W..

Súd rovnako poukazuje na odborné vyjadrenia zabezpečené do konania ohľadne všeobecnej a špecifickej vierohodnosti poškodených ako aj na znalecký posudok č. 11/2020 zo dňa 30.08.2020, v ktorom znalec u poškodených nezistil sklony ku konfabulácii ani zveličovaniu. Znalec zároveň potvrdil, že všetci poškodení vnímali konanie obžalovaného dlhodobo ako veľkú psychickú záťaž t.j., ako ťažké príkorie.

K svedeckým výpovediam ostatných dvoch detí obžalovaného J. X. a K. X. taktiež očitých svedkov udalostí v spoločnej domácnosti obžalovaného možno uviesť, že tieto sú jednak konzistentné s tým, ako sa uvedené osoby vyjadrovali v skorších štádiách trestného konania a tiež ich možno čo do obsahu považovať za vzájomne zhodné. Čo by len v detailoch potvrdzujú konkrétne udalosti v rodine obžalovaného, jednak tie, ktoré sú obsahom skutkovej vety ako aj iné udalosti resp. celkovú atmosféru strachu a stresu, ktorú svojim správaním vyvolával obžalovaný. Takisto je jednoznačne verifikované nadmerné užívanie alkoholických nápojov obžalovaným ako aj zmena správania sa obžalovaného pod jeho vplyvom. V prípade oboch svedkýň sa jedná o deti obžalovaného, ktoré boli jeho osobou v podstate obľúbené. Uvedená skutočnosť vyplýva nielen z ich výpovedí, ale aj z výpovedí všetkých poškodených. V neposlednom rade bola uvedená skutočnosť potvrdená aj znaleckým posudkom PhDr. Dušana Selka, CSc., z ktorého záverov v podstate vyplýva, že obe svedkyne vnímali osobu obžalovaného ambivalentne, pričom J. napriek tomu, že racionálne vedela a vie odhadnúť a posúdiť negatívne správanie otca, snažila sa jeho správanie aj ospravedlňovať. V neposlednom rade, uvedené závery resp. zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania plne korešpondujú aj s prejavmi obžalovaného voči jednotlivým členom svojej rodiny a to aj v čase, keď v podstate na základe ich oznámenia bol vzatý do väzby a následne nastúpil na výkon trestu odňatia slobody. V tomto kontexte súd poukazuje aj na listy obžalovaného, ktoré adresoval z výkonu trestu odňatia slobody (č. I. 345 - 349) týmto svedkom.

Z hľadiska vymedzenia obdobia protiprávneho správania sa obžalovaného je nevyhnutné vychádzať zo svedeckých výpovedí poškodených ako aj svedkov J. a K. X.. Z týchto dôkazov možno jednoznačne ustáliť, že konanie obžalovaného majúce znaky spôsobilosti vyvolať u poškodených fyzické a psychické utrpenie malo charakter síce nepravidelného avšak sústavného opakovania od presne nezisteného obdobia roku 2000, kedy celá rodina spoločne bývala v 2 - izbovom byte v meste G. na ulici F. Č.. X., pričom toto jeho protiprávne konanie nielenže plynulo pokračovalo, no postupom času aj eskalovalo aj po presťahovaní sa celej rodiny do rodinného domu na adrese M. Č.. XX. Uvedené časové údaje možno vyvodíť so všetkých svedeckých výpovedí, teda nielen poškodených, ale aj ostatných detí J., K. resp. tiež syna poškodenej I. T.. Možno tiež ustáliť, že celé obdobie protiprávneho správania sa obžalovaného skončilo okamihom, kedy bol dňa 12.11.2019 pre iný násilný trestný čin, opätovne namierený voči členom svojej rodiny, zadržaný a následne vzatý do väzby. Na podporu uvedeného záveru je potrebné poukázať na jednotlivé svedecké výpovede, z ktorých vyplývajú konkrétne útoky resp. prejavy domáceho násillia tak na adrese v G. ako aj následne v rodinnom dome v obci M.. Uvedené skutočnosti potvrdzujú navyše aj svedkyne J. X. a K. X., ktoré napriek svojmu mladšiemu veku, prirovnáním jednotlivých udalostí ku svojmu vtedajšiemu veku preukazujú, že k protiprávnemu konaniu dochádzalo sústavne, po celý čas vymedzený v skutkovej vete. Nepochybne je však v prvom rade potrebné vychádzať z verzií poškodených I., J. a B. X., ktorí detailne a podrobne popisujú jednotlivé útoky resp. celkové agresívne správanie sa obžalovaného po

celé vymedzené obdobie. V mnohých prípadoch sa im jednotlivé časové úseky pre mnohopočetnosť útokov obžalovaného a dlhotrvajúce agresívne správanie sa obžalovaného „zlievajú“ do krátkeho časového úseku. Uvedené možno paradoxne odôvodniť práve aspektom dlhodobosti negatívneho pôsobenia konania obžalovaného na jeho rodinu, pričom prirodzenou reakciou bola snaha o vytesnenie negatívnych zážitkov so svojej pamäte, ako to deklaroval vo svojej výpovedi poškodený B. X.. V mnohých prípadoch nemožno ustáliť konkrétny dátum toho - ktorého útoku, prípadne nemožno bližšie ustáliť a špecifikovať jednotlivé časové periódy počas daného obdobia, ktoré by bližšie popisali celkové správanie sa obžalovaného v spoločnej domácnosti, z vykonaných dôkazov celkom jednoznačne vyplýva, že jeho agresívne, bezohľadné, vulgárne konanie, vyvolávajúce strach a stres, malo sústavný, chronický a opakujúci sa charakter, pričom tiež postupne eskalovalo v závislosti aj od nálady, ovplyvnenia alkoholom či zdravotného stavu obžalovaného. V tejto súvislosti súd poukazuje na judikatúru všeobecných súdov (napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 07.12.2012 sp. zn. 4 Tdo 6/2012), podľa ktorej v prípade, ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou, bude „po dlhší čas“ kratší ako pri trestnom čine s nižšou trestnou sadzbou, pričom všeobecne sa za dlhší čas považuje doba 6 mesiacov. V danom prípade vzhľadom na všetky vyššie opísané črty protiprávneho konania obžalovaného sa nejednalo len o „bežnú“ dlhodobosť vyžadovanú ako obligatórny znak konania majúceho znaky týrania blízkej osoby, no výrazne prekročilo časové medze obvykle vyskytujúcich sa v prípadoch týrania blízkej osoby. Zodpovedajú tomu aj závery znalca PhDr. Dušana Selka, CSc. týkajúce sa následkov najmä na psychickom a duševnom zdraví poškodených, ktorý následok u jednotlivých poškodených identifikoval práve v súvislosti s dlhodobým negatívnym správaním sa obžalovaného, v prípade jeho detí, už od dospievania resp. mladšieho školského veku. V prípade poškodeného B. X. trestná činnosť obžalovaného skončila v presne nezistený deň roku 2014, kedy sa tento aj z dôvodu správania sa otca odsťahoval zo spoločnej domácnosti.

Svedecké výpovede poškodených sú teda konzistentné, vzájomne sa dopĺňajúce a podporujúce, a to aj vo vzájomnej súvislosti so svedeckými výpoveďami J. X., K. X. a ďalších svedkov, ako aj vo veci zabezpečenými listinnými dôkazmi.

Ide predovšetkým o svedkov - C. Q., podľa ktorého poškodená I. X. dostávala od obžalovaného denne „kartáč“, podľa výpovede svedka obžalovaný k nemu do potravín chodil trikrát za týždeň v poslednom čase si kupoval alkohol.

Svedkyňa Z. Š. potvrdila, že v minulosti počula krik u rodiny obžalovaného jednalo sa o ženský krik. Potvrdila tiež, že obžalovaný pil. Poškodená sa jej nesťažovala.

Svedkovia Z. T., I. T. a I. T. synovia poškodenej I. X. hoci neboli priamymi svedkami incidentov, avšak všetci zhodne potvrdili, že obžalovaný v M. začal viac piť. Rovnako Z. T. a I. T. potvrdili, že poškodení im nič nepovedali. Mali vedomosť o tom, že keď bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu odchádzali z domu či už k Z. T. alebo I. T.. I. T. si navyše spomenul, že niekto z rodiny mu volal, niekedy večer bolo to asi 8-9 rokov naspäť, aby prišiel k nim, lebo obžalovaný je opitý a robí mamke zle. Vtedy za nimi išiel, do M. a videl, ako obžalovaný je opitý a bol v kuchyni, stál pri stole a hulákal, kričal na všetkých.

Súd s poukazom na vyššie výpovede poškodených a svedkov dospel k záveru, že v prejednávanej veci ide o páchanie trestnej činnosti domáceho násillia „za zatvorenými dverami“. Poškodená I.M. X. vo výpovedi uviedla, že obžalovaný si dával pozor na to, aby ho nikto nevidel ako sa správa voči poškodeným. Aj poškodená J. X. vypovedala, že obžalovaný sa navonok tváril ako dobrý otec rodiny. O spolužití v domácnosti obžalovaného teda môžu vypovedať iba príslušníci rodiny, ktorí sú ako jediní priami svedkovia konania obžalovaného. Uvedené potvrdzujú aj svedkovia nepriami Z. Š., Z. T. a I. T., ktorí potvrdili, že poškodená I. X. sa im nezdôverila o incidentoch s obžalovaným. Svedok I. T. bol svedkom iba jedného incidentu, ktorý na požiadavku niekoho z rodiny prišiel do M. riešiť. Teda bol svedkom správania sa obžalovaného voči jeho rodinným príslušníkom.

Pre úplnosť je potrebné poukázať na samotnú osobnosť obžalovaného, ktorú znalci z odboru psychiatria a odboru psychológia definovali ako osobu s emočne nestabilnými črtami- sklonom k hnevu, výbušnosti, emočne instabilnými a paranoidnými črtami a zníženou empatiou. Konanie obžalovaného voči poškodeným bolo podmienené aj výrazným abúzom alkoholických nápojov. U obžalovaného sa prejavuje silná nekritickosť voči svojej osobe, ako aj prítomnosť silných obranných mechanizmov - bagatelizácia a popieranie. Obžalovaný I. X. si v čase skutku plne uvedomoval závažnosť svojho

protiprávneho konania a uvedené konanie vedel v plnej miere ovládať. Konanie obžalovaného voči poškodeným bolo cieľené pri uspokojení potreby obžalovaného o dominanciu - potrebu ovládať a kontrolovať svojich blízkych. Uvedená potreba bola opakovane sprevádzaná verbálnou a brachiálnou agresiou.

Obžalovaný sa bránil najmä tým, že poškodení si to na neho všetko vymysleli, resp. poškodená I. X. „nahuckala deti“, aby vypovedali proti nemu. Uvedená obrana obžalovaného však bola jednoznačne vyvrátená výpoveďami poškodených, ktoré boli v podstate zhodné navzájom sa dopĺňali, pričom tieto výpovede boli podporené a verifikované aj svedeckými výpoveďami J. X. a K. X.. V súlade s týmito výpoveďami boli závery znaleckého posudku znalca PhDr. Dušana Selka, CSc., ktorý u poškodených konštatoval, že správanie obžalovaného pociťovali ako ťažké príkorie a rovnako aj znalecký posudok z odboru psychiatria z vyšetrenia duševného stavu obžalovaného. Teda s poukazom na predmetné penzum usvedčujúcich dôkazov je možné s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou tvrdiť, že poškodení si takéto konanie na obžalovaného nevymysleli, teda hovoria pravdu, pretože ich výpovede sú podporené nezávisle aj inými dôkazmi znaleckými posudkami a ďalšími listinnými dôkazmi, napr. listy obžalovaného z výkonu trestu alebo časti denníku K. X..

Rovnako nebol preukázaný ani majetkový prospech poškodených, resp. poškodenej I. X., ktorá podľa názoru obžalovaného ho chcela pripraviť o majetok (dom), pretože z dohody o vyporiadaní BSM č.l. 334-340 spisu vyplýva, že obžalovaný a poškodená sa dohodli na vyporiadaní tak, že dom bol prikázaný do výlučného vlastníctva obžalovanému, ktorý ho následne daroval I. T.. A podľa vyjadrenia obžalovaného aj peniaze z poisťky mal napísať 50% na J. X. a 50% na K. X..

Obžalovaný jednotlivé útoky, ktoré sú obsahom skutkovej vety buď popiera alebo zľahčuje, pričom sám sa vykresľuje ako ten kto nikomu nenadával, nevyhrážal sa a ani nikoho neudrel. Charakter a trvácnosť útokov obžalovaného voči poškodeným je však obzvlášť závažná. Ak už vlastná manželka resp. vlastné deti sa rozhodli vypovedať proti svojmu vlastnému otcovi, resp. podať trestné oznámenie, museli byť jeho útoky obzvlášť hrubé a necitlivé. Poškodená dcéra J. X. k jeho osobe uviedla, že sa jej zhnusil ako človek, pričom syn B. X.Á. ho označil ako „zrúdu“. V danom prípade sa zo strany obžalovaného jednalo o závažné násilné, dlhodobé a opakujúce sa správanie, ktoré bolo cieľene mierené voči členom svojej domácnosti, ktorého sa dopúšťal najmä pod vplyvom alkoholu a nešlo len o priame fyzické ataky voči jednotlivým poškodeným (v podobe faciek, kopancov resp. iných útokov na telesnú integritu poškodených), ale celkovo svojim agresívnym správaním sa dopúšťal psychického týrania aj ostatných členov rodiny a to tým, že neustále vytváral v domácnosti atmosféru strachu a stresu (spočívajúceho vo vulgárnom nadávaní, ponižovaní, vyhrážaní, neustálym vyvolávaní hádok a pod.). S uvedeným aspektom súvisí aj postoj poškodených voči správaniu sa obžalovaného, z ktorých prejavov vyžarovala akási rezignácia či bezmocnosť na danú situáciu. Dôvod prečo poškodená I. X. nepodala trestné oznámenie na obžalovaného skôr vyplýva z jej výsluchu v ktorom uviedla, že si uvedomovala svoju bezvýhodiskovú situáciu spočívajúcu v nemožnosti opustiť rodinný dom so 4 (najskôr maloletými) deťmi, nakoľko okrem uvedeného rodinného domu nedisponovala žiadnym iným rodinným či majetkovým zázemím.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného. Konanie obžalovaného, ktorého sa dopúšťal proti poškodeným I. X.X., J. X. a B. X. napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona tak po objektívnej stránke ako aj subjektívnej stránke, pretože vedome a úmyselne závažnejším spôsobom konania po dlhší čas a na viacerých osobách (najmenej na troch osobách) - blízkym osobám spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán rôzneho druhu, pohŕdavým zaobchádzaním, ponižovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozovalo ich psychické a fyzické zdravie. V žiadnom prípade nemožno tvrdiť, že konanie obžalovaného nieslo len prvky jednorazového, ojedinelého konania, práve naopak, konanie obžalovaného proti poškodeným bolo dlhodobé (takmer 19 rokov), postupne sa konanie obžalovaného proti poškodeným stupňovalo, ktoré sa opakovalo a toto sa vyznačovalo hrubším stupňom bezcitnosti a hrubosti, pričom poškodení konanie obžalovaného vnímali ako ťažké príkorie, čo bolo preukázané znaleckým dokazovaním. Uvedeným konaním tak porušil záujem chránený spoločnosťou, a to ochrana pred domácim násilím a blízkych osôb.

Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel ohroziť alebo porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

Súd posúdil dôkazy jednotlivo i v celku a dospel k záveru, že tieto dávajú ucelenú, jednotnú, logickú, ničím nenarušenú reťaz dôkazov smerujúcich jedine k uznaniu viny obžalovaného.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 32 a § 34 ods. 1 až ods. 5 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy. Súd spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného pričom vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného z miesta bydliska bližšie hodnotený nie je.

Z hodnotenia ÚVTOS a ÚVV Leopoldov zo dňa 21.12.2020 (č.l. 341 spisu) vyplýva, že jeho správanie bolo na požadovanej úrovni, konflikty medzi odsúdenými nevyvolával, pokyny plnil disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Z odpisu z registra trestov (č.l. 343 a 447 spisu) súd zistil, že obžalovaný bol trikrát súdne trestaný. V dvoch prípadoch má odsúdenie zahladené, pričom vo veci 1T/463/85 zo dňa 16.09.1985 bol odsúdený na peňažný trest, ktorý zaplatil dňa 29.12.1985. Naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/16/2020 zo dňa 23.03.2020, právoplatným dňa 23.03.2020 uznaný za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. j) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest prepadnutia veci 1 ks nôž s čiernou plastovou rukoväťou oblepenou žltou gumovou páskou s dĺžkou čepele 24 cm s označením STAINLESS STEEL a 1 ks nôž s čiernou plastovou rukoväťou s dĺžkou čepele 20 cm bez označenia, ktorých vlastníkom sa stal štát - Slovenská republika.

Z výpisu evidencie priestupkov (č.l. 353 spisu) vyplýva, že obžalovaný sa nedopustil žiadneho priestupku.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, že pred spáchaním skutku viedol riadny život, napriek tomu, že bol odsúdený v roku 1984 a 1985 pre trestný čin proti majetku v socialistickom alebo osobnom vlastníctve, nakoľko obžalovaný od roku 1985 do 2019 (po dobu takmer 34 rokov) sa nedopustil žiadneho priestupku a ani trestného činu. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu z prítiažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona. Súd len poznamenáva, že obžalovanému nepripočítal ako prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov, nakoľko obžalovanému je ukladaný súhrnný trest odňatia slobody za použitia tzv. asperačnej zásady, kde už je raz zohľadnená na ťarchu obžalovaného okolnosť, že spáchal viac trestných činov. Nie je možné túto istú okolnosť (teda že sa dopustil viac trestných činov) mu pripočítať na ťarchu dvakrát, pretože by inak došlo k dvojitému pripočítaniu tej istej okolnosti na jeho ťarchu.

Nakoľko prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad prítiažujúcimi okolnosťami, súd pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona. Ak teda prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3. Pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, Trestný zákon ustanovuje zákonnú trestnú sadzbu v rozmedzí 7 rokov až 15 rokov, pričom s prihliadnutím na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností sa táto sadzba upravila na 7 rokov až 12 rokov a 4 mesiace. Obžalovaný sa však súčasne dopustil v súbehu jedného zločinu a jedného prečinu spáchaných dvomi skutkami súd pri ukladaní trestu aplikoval aj ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona za použitia asperačnej zásady tak, že zvýšil aj hornú hranicu vyššie upravenej

trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona (7 rokov až 12 rokov a 4 mesiace), ktorá je po úprave, v rozpätí 7 rokov až 14 rokov a 1 mesiac a 10 dní a v tejto aj ukladal trest.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci dosiahnutý uložením súhrnného trestu odňatia slobody samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby a to vo výmere 7 (sedem) rokov nepodmienečne podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože skutok v predmetnej veci spáchal dňa 11.11.2019, teda skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/16/2020 zo dňa 23.03.2020, právoplatný dňa 23.03.2020), ktorý trest je plne v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko nie je miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom/trestným rozkazom. Súd pri ukladaní trestu bral jednak do úvahy indiferentnosť obžalovaného voči trestnej činnosti kladenej mu za vinu ako aj skutočnosť, že už nežije v spoločnej domácnosti s poškodenými ako aj relatívne dobrú prognózu resocializácie a riziko recidívy nízke.

Súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za iný úmyselný trestný čin. V danom prípade teda nebolo možné vyhovieť návrhu prokurátora, ktorý navrhol zaradiť obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a treste prepadnutia veci 1 ks nôž s čiernou plastovou rukoväťou oblepenou žltou gumovou páskou s dĺžkou čepele 24 cm s označením STAINLESS STEEL a 1 ks nôž s čiernou plastovou rukoväťou s dĺžkou čepele 20 cm bez označenia, uložený mu v trestnom rozkaze Okresného súdu Skalica č.k. 6T/16/2020-202 zo dňa 23.03.2020, právoplatný 23.03.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa názoru súdu takto uložený trest obžalovanému teda plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu ako aj funkciu individuálne a generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje tento uložený trest obžalovanému za adekvátny, spravodlivý a primeraný spáchanému skutku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Skalica na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.